

Represjon er den nye normalen

Under dekke av den høyst reelle pandemien, en pandemi som offisielt snart har krevd en million liv, hovedsakelig blant fattigfolk, innfører de borgerlige statene en rekke repressive tiltak. Hva om dette faktisk er “den nye normalen” slik borgerskapet varsler? Hva om også de såkalte pandemi-tiltakene føyer seg inn i den reaksjonære utviklinga vi har sett de siste tiårene?

I Norge har den borgerlige staten innført tiltak som på enkelte områder har vært mer inngripende enn fascistenes inngripen i hverdagen for massene under store deler av krigen. Men tiltakene i Norge blekner likevel sammenliknet med situasjonen i land som Frankrike og i enda større grad i Peru. Her brukes pandemien til å iverksette portforbud som blir håndhevet militært. Også i Afrika og India ble det tidlig innført brutalt undertrykkende portforbud. Men våre lesere må forstå at portforbud ikke betyr at folk må holde seg hjemme hele tida.

Staten, imperialistene og kapitalistene forventer så klart at massene fortsatt går på jobb. Å klemme seg sammen i overfylte busser og t-banetrokker, å utføre jobber på fabrikker, butikker og i sykehus, å gå på butikken eller markedet for å handle – alt dette må massene selvsagt gjøre. I Peru og andre land i tredje verden er det ikke noe NAV, sykepenger eller noen som helst hjelp til den som ikke jobber – i det minste ikke om du arbeider i den “uformelle sektoren”, som er svært stor i slike land.

Portforbudet gjelder da altså kun på fritida og i helgene. Videre gjelder det “selvsagt” organisasjonsforbud, demonstrasjonsforbud, forbud mot forsamlinger og alt annet vi forbinder med fascisme. Eller, for å si det rett ut – alt som er fascisme. De gamle råtne borgerlige statene bruker fascistiske tiltak for å undertrykke folk. Men tro ikke et

sekund at dette skal begrense smitten. Peru er et av landene med mest smitte relativt sett. Folk blir jo smitta på vei til og fra jobb, på jobb, eller på markedet. De blir smitta, helsevesenet gir elendig hjelp, og militæret skyter deg om du protesterer. Det er realiteten i mange land i den tredje verden.

Også i imperialistiske land er tendensen den samme, altså den samme i sitt vesen, selv om det kommer svært annerledes til uttrykk i det konkrete. Også her sprer smitten seg, fordi borgerskapet vil "åpne opp" særlig for økonomien. Også her iverksettes drakoniske tiltak for å hindre folk i å protestere og å organisere seg.

Til sist – borgerskapet sier ikke at dette er en kortvarig unntakstilstand. Over hele Europa gjentas nå ordene "den nye normalen". De vil forberede folk på at tiltak fra 2020 vil fortsette i 2021. Men når vil det avsluttes?

I 1971 tok president Nixon til orde for "krigen mot narkotika". Han stemplet narkotika som folkefiende nummer 1, men dette var for offentligheten. Internt i staten var Black Panther Party, den svarte bevegelsen og den revolusjonære bevegelsen generelt den fremste innenrikske fienden. Utenriks var selvsagt de nasjonale frigjøringsbevegelsene, for eksempel i Vietnam og Latin-Amerika de fremste fiendene for USA-imperialismen – samt imperialisten Sovjet. "Krigen mot narkotika" ble et dekke for USAs krig både mot indre og ytre fiender, og den skjøt virkelig fart med Ronald Reagan i 1981. Narkotika i de svarte nabolagene ble et påskudd for å rykke inn med semi-militær voldsbruk fra statens side.

I Latin-Amerika kunne DEA, CIA og det amerikanske militæret pumpe inn penger og våpen, samt tusenvis av "militære rådgivere", for å slå ned geriljabevegelser og revolusjonære under dekke av å bekjempe narkotika. "Krigen mot narkotika" er aldri avslutta. Den fortsetter den dag i dag. Narkotikaen flommer, Mexico rives i stykker av narkobander – det vil si at

USAs nærmeste nabo i sør er mer prega av narkoindustrien enn noensinne – men “krigen” gir USA-imperialismen et påskudd til å militarisere, både innenlands og utenlands.

USA har gjennomført militære intervensjoner i Peru, Guatemala, Colombia, Nicaragua og flere andre land under dekke av “krigen mot narkotika”. Og hundretusenvis av svarte folk sitter i fengsel på livstid, for besittelse eller salg av små mengder hasj eller crack.

Etter 11. september i 2001 innførte USA en rekke repressive tiltak. Torturfengsler ble åpnet i utlandet, slik at de kunne bryte egne lover i tillegg til internasjonale konvensjoner. Overvåkingen ble legalisert og intensivert. USA invaderte Afghanistan og Irak, og alt dette skjedde under vignetten “krigen mot terror”. Som “krigen mot narkotika” fortsetter “krigen mot terror” også med uforminsket styrke. De “særskilte tiltakene” i en “spesiell situasjon” er blitt normalen. Militarisering av politiet, økt overvåking og mennesker som forsvinner uten lov og dom – dette er blitt normalt. Og de har alltid et påskudd for krig, for hvor i verdens fattige land eller i de fattigste nabolagene kan man ikke, om man vil, finne narkotika eller “terror”? Trump har for eksempel stemplet “antifa” som innenlands terrorisme, slik at påskudd for vill represjon er lett å mane fram i denne konteksten.

Hva så med pandemien og koronatiltakene? Borgerskapet sier at dette er “den nye normalen”. Hva om de sier sannheten? Hva om de mener alvor, og at “krigen mot virus” blir den nye evige krigen? Et påskudd de alltid kan bruke for å slå ned på store forsamlinger av mennesker, et påskudd for å stenge grenser eller stoppe demonstrasjoner. Samt krav om “smitteapper” og økt kontroll av folk sine bevegelser. Med “krigen mot narkotika”, “krigen mot terror” og virustiltak som prikken over i-en, hvor mye blir det igjen av de borgerlig-liberale frihetene og rettighetene?

Lenin slår fast at imperialismen betyr reaksjon over hele

linja. Han slår fast også at imperialismen betyr at den gamle monarkiske reaksjonen smelter sammen med borgerskapets politiske bevegelser. Slik varslet Lenin utviklingen av fascismen. Og det er hva vi ser igjen i dag. Imperialismens allmenne krise skjerpes, klassekampen skjerpes, massenes kamp og motstand øker – og svaret fra borgerskapet er mer reaksjon, mer militarisering, mer fascisme.

Om noen venter en tilbakegang til fred og ro, så vil de vente forgjeves. Borgerskapet forbereder seg ikke på fredeligere tider, hva gjør du?